

דיני ממונות פרק ראשון סנהדרין יב.

מוגש מאת 'הקו החרדי'

- יב.** **אין מעברין את השנה בשני רעבון.** ת"ר רבי ואיש בא מב'על שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וגו' ואין לך קלה בכל ארץ ישראל לבשל פירותיה יותר מב'על שלישה, ואעפ"כ לא בכרה אלא מין אחד. ולא חטים אלא שעורים, ולא לפני העומר אלא אחריו תן לעם ויאכלו. אמור מעתה: ראויה היתה אותה שנה שתתעבר, ולא עיברה אלישע - ששנת בצורת היתה, והיו הכל רצין לבית הגרנות.
- תנו רבנן: אין מעברין השנה לפני ר"ה ואם עיברה - אינה מעוברת,** אבל מפני הדחק מעברין אותה אחר ר"ה מיד, ורק את אדר. זוג בא מרקת, ותפשו נשר פריסין\ליסטים, ובידם דברים הנעשה בלזו - תכלת, בזכות הרחמים ובזכותם יצאו בשלום. ועמוסי יריכי נחשון נשיא שבאי בקשו לקבוע נציב אחד לעבר חודש, ולא הניחן אדומי הלז, אבל בעלי אסופות ת"ח נאספו, וקבעו לו נציב אחד בירח שמת בו אהרן הכהן אב! - א"כ משמע שעברו גם קודם ר"ה - חשבו לעבר קודם ר"ה אבל לא גילו לאחרים רק אחר ר"ה. נציב לשון חדש הול'שלמה שנים עשר נצבים.. וכל'כלו חדש בשנה. ונציב א'חד א'שר בארץ! ר"י ור"נ: א' ממונה על כולם, או כנגד חדש העיבור.
- תנו רבנן:** אין מעברין השנה לא משנה לחברתה, ולא שלש שנים זו אחר זו. מעשה בר"ע שהיה חבוש בבית האסורים, ועיבר ג' שנים זו אחר זו. אמרו לו: משם ראייה? בית דין ישבו וקבעו אחת אחת בזמנה.
- תנו רבנן:** אין מעברין את השנה לא בשביעית, ולא במוצאי שביעית, אימתי רגילין לעבר - ערב שביעית. של בית ר"ג היו מעברין במוצאי שביעית.
- ובפ'לוגתת תנאי** דתנאי: אין מביאין ירק מחוצה לארץ, ורבותינו התירו, אי חוששין לגושיהן שיטמא פירות התרומה. **ונפק'מ:**
- תנו רבנן:** **אין מעברין את השנה מפני הטומאה, ר"י: מעברין.** מעשה בחזקיה מלך יהודה שעיבר את השנה מפני הטומאה, ובקש רחמים על עצמו, ד'כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל חזקיהו עליהם לאמר ה' הטוב יכפר בעד. משמע שלא היה ע"פ הלכה
- ר"ש:** אם מפני הטומאה עיברה - מעוברת. ומה ביקש רחמים על **כב:** עצמו - שאין מעברין אלא אדר, והוא עיבר ניסן בניסן. **רשב"י מר"ש:** מפני שהשיא את ישראל לעשות פסח שני. **ר"י:** מעברין: משמע: דס"ל לר"י טומאה דחוויה היא בציבור. **והא תניא:** לר"ש ציץ, בין שישנו על מצחו ובין שאינו על מצחו - מרצה, ר"י: עודו על מצחו - מרצה, אין עודו על מצחו - אינו מרצה. **אל"ר"ש:** כהן גדול ביום הכיפורים יוכיח, שאינו על מצחו ומרצה! **אל"ר"י:** הנח ליום הכיפורים שטומאה הותרה בציבור! **- וליטעמך:** תיקשי לך דלר"י: מעברין, ואר"י: מעשה בחזקיה מלך יהודה שעיבר את השנה מפני הטומאה, וביקש רחמים על עצמו! **-אלא ה"ק:** אין מעברין את השנה מפני הטומאה, ואם עיברה - מעוברת. וע"ז אמר ר"י שאינה מעוברת והראייה מחזיקה שביקש רחמים והיינו מפני שעיבר שלא לצורך. **ור"ש דס"ל שאם מפני הטומאה עיברה היינו אפי' לכתחילה** **ולת"ק** רק בדיעבד ותנ"ה אין מעברין השנה מפני הטומאה לכתחילה ולר"ש מעברין **אלא מפני מה** בקש רחמים על עצמו - שאין מעברין אלא אדר, והוא עיבר ניסן בניסן. **אמר מר:** שאין מעברין אלא אדר, והוא עיבר ניסן בניסן. **וקשה** וכי לית לחזקיה החדש הזה לכם, זה - ניסן, ואין אחר ניסן! **אלא** - טעה בדשמואל שאין מעברין את השנה ביום שלשים של אדר, הואיל וראוי לקובעו ניסן. והוא סבר: הואיל וראוי לא אמרינן. **תנ"ה:** אין מעברין השנה ביום ל' אדר, הואיל וראוי לקובעו ניסן. **רשב"י מר"ש:** מפני שהשיא את ישראל לעשות פסח שני. **ואר"א** כגון שהיו ישראל מחצה טמאים ומחצה טהורים, ונשים משלימות לטהורים, ועודפות עליהם. **מעיקרא סבר:** נשים בראשון חובה, דהו מיעוטן טמאים ומיעוטן מידחו לפסח שני.